

27. KVĚTNA

1. TŘÍDA

kontr. d.cv. - vyprávění - čítanka - 52

Rudolf Čechura

Maxipes Fík jde do světa

Venku pršelo, a tak Fík ležel ve své chaloupce a četl si v pohádkové knížce.

„Co to čteš, Fíku?“ vyzvíдалa Ája.

„Pohádky. Tahle o hloupém Honzovi se mi moc líbí. Jak šel do světa.

Ájo, mohl bych jít taky do světa?“

„Vždyť ty nejsi Honza!“

„A nejsem hloupý, zapoměla jsi říct! Tak můžu jít do světa?“

„Proč ne? Stejně tě sotva uživíme. Aspoň se ve světě něco přiučíš.“

„A dostanu s sebou taky ranec buchet?“

Dali mu tedy velikánský ranec makových buchet, Fík se se všemi rozloučil a šel s chutí do světa.

Daleko s tím rancem nedošel. Hned u první zříceniny všechny buchty spořádal, protože dostal obrovský hlad – maxihlad.

Jak tak jedl, přemítal, že by mohl třeba vysvobodit nějakou princeznu a že by za to dostal půl království.

Dopadlo to však úplně jinak. Po těch buchtách dostal příšernou žízeň a musel hned zajít do nejbližší hospody. „Prosil bych putýnku mléka,“ objednal si.

Tři námořníci, co seděli opodál, si mezi sebou hlasitě povídali, že jejich kapitán je hrozný pes. Fík to zaslechl a zastříhal ušima: „Pardon, pánové,“ řekl, „ale slyším tady, že váš kapitán je pes... Nevzal by mě třeba do služby?“

✓ v pohádkové knížce, zřícenina, příšernou žízeň, putýnka mléka, opodál, pardon

* Zkus vysvětlit, co znamenají slova *ranec* a *putýnka*.

dovyprávění - čítanka - 53

Námořníci však místo odpovědi vzali do zaječích. Fík za nimi a na lodi se postavil rovnou před kapitána:

„Pane kole... – totiž chci říci, kapitáne, vezměte mě do služby!

Vychodil jsem celou školu!“

Kapitán si poškrábal zarostlou bradu, až to zahučelo, a řekl:

„Hm!... školu! Ale umíš plavat?“

Fík se místo odpovědi jenom ušklíbl a skočil do řeky. Plaval ukázkově kousek sem a tam a kousek zpátky, a kapitán byl nadmíru spokojen.

„Dobrá. Budeš dělat plavčíka,“ rozhodl. Dlouho ale plavčíka nedělal.

Protože se ve službě osvědčil – kapitán jej brzy povýšil na kormidelníka.

Námořníci si pak mezi sebou říkali: „Náš kapitán je sice pes, ale kam se hrabe na našeho kormidelníka! To je, holenku, maxipes!“

Fík však může jednou povýšit na kapitána, je-li tak chytrý a učenlivý!

Zatím ale dělá kormidelníka, kormidluje loď po klidné široké řece, mává dětem na břehu a občas na ně po námořnicku zahaleká:

„Ahóóój!“

Z knihy Maxipes Fík jde do světa, upraveno
ilustrace Jiří Salamoun

✓ zarostlou, na kormidelníka, kormidluje, po námořnicku

- * O kom se v textu říká, že je to pes?
- * Jak chtěl Fík oslovit kapitána? (KOLE _ O)

Doplň slova, která se rýmují s podtrženým slovem. Věty napiš.

27. květen

Do země jsem zatloukl hůl.

Do polévky se dává _____ .

Na procházku si vezmu _____ .

Na louce se pase _____ .

čítanka - 38

Christiane Baradeauová, Germaine Finifterová

K čemu slouží jazyk?

Stejně jako zuby a sliny nám pomáhá při jídle. Zuby potravu rozmělní, sliny ji zvlhčí na měkkou hmotu a jazyk z ní vytvoří sousto, které v ústech posune dozadu. Jazyk však v žádném případě není jen jakási zvláštní vařečka na míchání těsta. Jazyku vděčíme i za to, že rozeznáme různé chutě, a bez jazyka bychom také nemohli mluvit.

Z knihy *Co ještě nevíme*, upraveno

Ilustrace Dagmara Ježková

✓ rozmělní, měkká hmotu, sousto, zvlhčí, vděčíme, rozeznáváme

* Nahraď slovo *rozmělní* slovem s podobným významem.

38 **Christiane Baradeauová** (čti kristjan baradóová), **Germaine Finifterová** (čti žermén finiftérová)

čítanka - 39

Hádky

Dvě kukačky vedle sebe,
jedna druhou nevidí.
(120)

Maličký sklípek,
v něm dvě řady slípek
a červený kohoutek.
(Křivá 'Aqnz 'vstn)

Mám otce i matku,
a přece nejsem jejich syn.
(120)

Lidové hádky

Pavel Šrut
Před obědem

Pepíček Palečků
přeskočil vařečku
a Mírek Maličků
oběhl pokličku,
Otík Ukazováčků
olízl omáčku,
Petr Prsteníčků
přepral malou lžičku
a Franta Prostředník
vyšplhal na cedník.

Z knihy *Kočka v houslích*

✓ Ukazováčků, Prsteníčků, Prostředník, vyšplhal, kukačky, slípek

* Proč jsou oči přirovnány ke kukačkám a ústa ke sklípku?
* Předved' dětskou hru *Vařila myška kašičku*.

čítanka - 36

Co o sobě víme

Olga Hejná

Byl jednou jeden kluk

Byl jednou jeden kluk a jedna holčička a ti měli zlobivého tatínka. Ráno kluk zatopil a holčička uvařila tatínkovi kakao, ale tatínek křičel: „Já chci bonbón!“

Potom šel kluk do práce a holčička šla taky do práce. Tatínka zavedla do školky pro tatínky. Ale on křičel, že tam nebude, nechtěl si ani sundat čepici a jednu holčičku i kop!

Večer to bylo ještě horší. Kluk vedl tatínka domů ze školky a tatínek dupal do kaluží a klukovi utíkal, a doma vletěl v zablácených botách na koberec – ne aby se přezul. Zapínal a vypínal televizi a rádio, že chce nějakou pohádku. Kluk a holčička byli moc smutní, že mají tak zlobivého tatínka.

Holčička přišla z práce, žehlí, vaří, peče, a tatínek leze po stole! Kluk čistí v předstíni boty, copak by je tatínek nemohl aspoň vyleštit? Už by to mohl umět!

Jémine, že já jsem to řekla všechno obráceně?

Z knihy Povídam ti

✓ zlobivého, tatínkovi, v zablácených botách, rádio, všechno

- Jak se příběh ve skutečnosti odehrál?
- Jaké chování se ti nelíbí?

36

opakujeme sčítání a odčítání do 20

kontr. d.cv. - M - s.dom.

Příklady počítej s rozklady, pokud potřebuješ, znázorňuj si na kolečkách:

Vzor: $7 + 4 = 7 + 3 + 1 = 11$

$6 + 7 = 6 + 4 + 3 = 13$

$9 + 8 =$

$4 + 9 =$

$7 + 5 =$

$8 + 4 =$

$5 + 8 =$

$4 + 7 =$

$8 + 8 =$

$9 + 2 =$

$3 + 8 =$

$7 + 6 =$

$6 + 5 =$